



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5189/2020
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Саобраћај“ д.о.о. Жабал, чији је пуномоћник Бранислава Китановић Башић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Бенић Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 3.246.553,33 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1471/20 од 09.09.2020. године, на седници већа одржаној 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1471/20 од 09.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1471/20 од 09.09.2020. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Новом Саду П 5229/18 од 22.01.2020. године, у ставу првом и другом изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу накнади штету у износу од 3.246.553,33 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 1.351.168,00 динара, а ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1471/20 од 09.09.2020. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и пресуда Основног суда у Новом Саду П 5229/18 од 22.01.2020. године је потврђена у делу у коме је тужбени захтев одбијен. Одлука првостепеног суда о парничним трошковима је преиначена, тако што су ови трошкови смањени са 1.351.168,00 динара на износ од 839.234,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се његова ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној.

Полазећи од садржине тражене правне заштите, начина пресуђења и датог образложења, ревизијски суд налази да у конкретној парници не постоје питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Даље, побијана пресуда није несагласна са устаљеном судском праксом за ову врсту спора. Правноснажне пресуде на које се тужилац позива у садржини ревизије нису засноване на истоврсном чињеничноправном основу. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе. Нема потребе ни за новим тумачењем права. Оценом навода ревизије може се закључити да тужилац суштински оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом предмету поднета је дана 26.10.2012. године, а приначена дана 08.01.2018. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде износи 3.246.553,33 динара, односно 27.327,89 евра.

Како је вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде испод прописаног цензуса из члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, произлази да ревизија тужиоца није дозвољена, па је применом члана 413. тог закона одбачена у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић